

एकविंशः पटलः ।

८९३

अथ पार्वतीदेवत्यो ब्रह्मश्रीमन्त्र उच्यते—

अर्जुन ऋषिः । अतिनिऋकृतिश्छन्दः । गौरी देवता । ह्रीं बीजम् ।
स्वाहा शक्तिः । ह्रीं नमो ब्रह्मश्रीराजिते राजपूजिते हृत् । जये विजये
गौरि गान्धारि शिरः । त्रिभुवनवशंकरि शिखा । सर्वलोकवशंकरि कवचम् ।
सर्वस्त्रीपुरुषवशंकरि नेत्रम् । सुदुधेवासुदुधेवा ह्रीं स्वाहा अस्त्रम् । ध्यानम्—

असकलशशिराजन्मौळिरावद्धपाशा-

ङ्कुशरुचिरकलाब्जा बन्धुजीवारुणाङ्गी ।

अमरनिकरबन्धा त्रीक्षणा शोणलेपां-

शुकमुसुमयुता स्यात् संपदे पार्वती वः ॥

ह्रीं नमो ब्रह्मश्रीराजिते राजपूजिते जये विजये गौरि गान्धारि त्रिभुवन-
वशंकरि सर्वस्त्रीपुरुषवशंकरि सुदुधेवासुदुधेवा ह्रीं स्वाहा । इति मन्त्रः ॥
(त्रिपञ्चाशद्वर्णात्मकः) । अद्युतं जपेत् । घृतसिक्तैः क्षीरान्नैः दशांशं पुरश्चरणाहोमः ॥

अथ पूजा—

नवमे पटले भुवनेशीविधाने प्रोक्ते शाक्ते पीठे समावाह्य समर्चयेत् ।
अङ्गैः प्रथमावृत्तिः । मातृभिर्द्वितीयावृत्तिः । इन्द्रादिभिस्तृतीयावृत्तिः ।

अथ प्रयोगः —

तिलतण्डुलकैर्लोणेः त्रिमधुरसिक्तैः फलैश्च मधुरतरैः ।
आज्यैररुणकुवलयैस्त्रिदिनं हवनक्रिया सुवश्यकरी ॥

अयमर्थः — तिलैश्च तण्डुलैश्च मधुरतरफलैश्च आज्येन च अरुणकुवलयैश्च त्रिमधुरसिक्तैः संख्यानुक्ते सहस्रमिति न्यायात् सहस्रं जुहुयात् । तस्माद्दृशीकरं भवति ॥ लोणं-मीठ । अरुणकुवलयं-செங்கெய்தல், मधुरतरफलं-कदलीपनसादिकम् ॥

प्रयोगान्तरम् —

नित्यं वाऽऽदित्यगतां देवीं प्रविचिन्त्य तन्मुखो जप्यात् ।
अष्टोत्तरशतमहामादौ भुवनं वशीकरोत्यचिरात् ॥

प्रयोगान्तरम् —

वाणादिर्वाञ्छन्त्री प्रयोजयेत्साध्यनाम कर्मयुतम् ।
प्रजपेद्वा हवनविधौ वाञ्छासिद्धिप्रदस्तथा मन्त्रः ॥

त्रिभुवनवशं करीति वकारं च सर्वलोकवशं करीति वकारं च वाण-
मित्युक्तम् ॥